

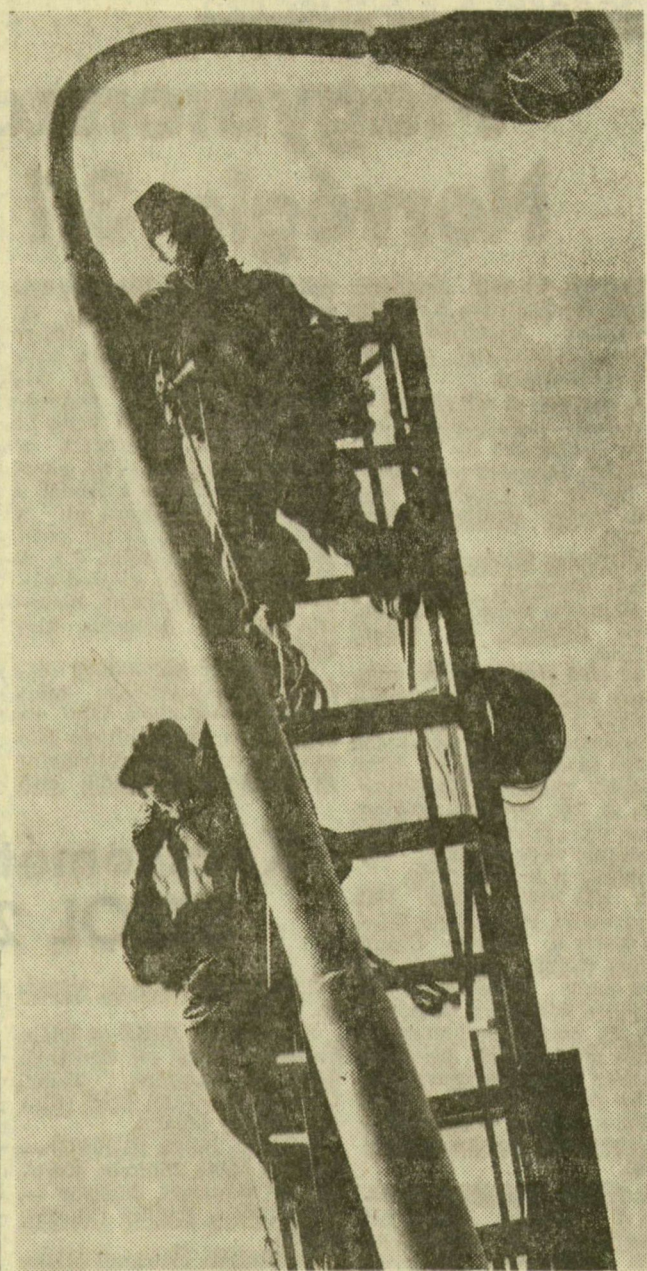
A KSZV NDK-beli partnere

A szegedi Kenderfonó és Szövőipari Vállalat együttműködési szerződést kötött az NDK-beli VVB Technische Textilien országos textilipari nagyvállalattal, elsősorban a termelést elősegítő technológiai, tudományos és egyéb módszerek kölcsönös kicserélésére. Külön tanulmányozzák és megtárgyalják majd a szocialista gazdaságvezetés problémáit, a legjobban bevált információs módszereket, valamint a mindkét vállalatnál bevezetett elektronikus adatfeldolgozási, ügyvitelgépészeti eredményeket.

A megállapodást nemrégiben kötötték, a következő napokban máris sor kerül a közösen kidolgozott együttműködési program néhány részfeladatának megoldására: még ebben a hónapban kölcsönösen műszaki delegációt küldenek egymás üzemébe. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalattól két szakember áll már útra készen, hogy a Karl-Marx-Stadtban működő vállalatnál tanulmányozza a polipropilén és a polietilén fóliaszalagból készülő textiliák gyártási és felhasználási módszereit. A szegedi üzemben ugyanis nemrégiben szereltek fel olyan műanyagfeldolgozó gépsort, amely műanyagszemcséből szőhető fóliacsíkokat készít, s amilyen berendezéssel az NDK-beli cég ugyancsak rendelkezik. A Technische Textilientől rövidesen három tagú műszaki csoport érkezik, a Szegeden működő új típusú szovjet száraz- és vizesfonó berendezések tanulmányozására.

A két vállalat megállapodása — a külkereskedelmi szervek bevonásával — a kölcsönös árucserét is bővítette: ebben az évben mintegy negyed millió rubel értékű kenderfonalat szállítanak Szegedről az NDK-ba, úgynevezett zell műanyagfonal ellenében. A kétfajta cikket mindkét vállalat szövetszövésre használja majd fel.

D. B.

Somogyi Károlyné felvétele

Festik a lámpákat

Az áramszolgáltató dolgozói most festik a Magyar Tanácsköztársaság útján a napokban felállított ostorvileket. Az ember egy kis nosztalgiával gondol ugyan a hangulatos gombákra — de hiába. A ma városába több fény kell, amit csak az új higanygőzlámpák képesek megadni. És ezért a fénycsövek helyét hamarosan átveszik a belváros fontosabb útvonalaiban.

Fedett pavilionsor épül a Marx téren

Kivitelező: a Szegedi Építőipari Vállalat

Nagyon régen megszületett az az életrevaló ötlet, hogy Szegednek is legyen piaci csarnoka. Olyan, amely már a jóval kisebb városokban is van. El is készült a tervdokumentáció, megvolt a pénz, csak éppen kivitelező nem volt. Ahogy az idő múlott, úgy változott a terv is, nem is szólván a költségekről, amelyek majd duplájára növekedtek. Tavaly ősszel a városi tanács, annak szolgáltató üzeme valamint az úgy lebonyolításával megbízott szegedi beruházási vállalat sikeres tárgyalásokat folytatott a Szegedi Építő Kft.-szel, majd hozzáláttak a terület felszabadításához: átrendezték a piacot.

Mikor kiderült, hogy a Kft. csak 1971. december 31-re vállalná az építkezés befejezését, új vállalkozót kerestek. Ezt a beruházási vállalat a budapesti gépipari beruházási irodában fedezte fel, mint fővállalkozóiban. Az iroda azonban új terveket is készítettett könnyű, acélvázú szerkezetű pavilionsorra. A könnyűipari szerelő és épületkarbantartó vállalat, a KIPSZER február elejére készült el a tervvel, s akkor az is kiderült, hogy a megvalósítás már nem öt és fél, hanem kilenc és fél millióba kerülne. Több tárgyalás, hosszabb-huzavona után az is kiderült, hogy a tervet készítő és a kivitelezésre felkért alvállalkozónak elfogadhatatlan feltételei vannak.

A megnövekedett költségek nagyrészt végül magára vállalta a városi tanács,

és az érdekeltek — 3 termelőszövetkezet, a város-ellátó szövetkezet, az áfész, az ELIKER és a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat —, amelyek helyet kapnak a pavilionsorra egyszerűsödött csarnokban, szintén vállalták a magasabb hozzájárulást. Össze sikerült megtalálni a KIPSZER helyettesét is a Szegedi Építőipari Vállalat személyében. A szerkezetet Dunajvárosban gyártják, s ha jövő év márciusának végére kész lesz, akkor 1971-ben felépülhet a fedett pavilionsor. (Mintha ismerős lenne valahonnan ez a dátum: említett utasították vissza 1969-ben a Szegedi Építő Kft.-t!)

Minden jó, ha a vége jó: lesz tehát fedett, télen is emberséges körülményeket nyújtó része a Marx téri piacnak. Száz méter hosszan két sorban helyezik el ebben a pavilonokat. Középen hatméteres fedett folyosón haladhatnak a vásárlók, a pavilonok szélessége öt és fél méter lesz. Az egészen az alapterülete tehát mintegy 1700 négyzetméter. Egyelőre csak élelmiszert, főleg a zöldséget, gyümölcsöt árulóknak adtak engedélyt ide, de lesz kisebb falatozó, húsárda is valószínűleg. A piactér többi részétől eltérően ez a fedett pavilionsor egész nap nyitva lesz.

Hogy mennyi előnye lesz ebből kereskedőknek, vásárlóknak, arról nem is kell hosszasan meditélni, építésszerűen ennek a könnyű,

acélvázú, műanyagtetős, fedett árusítóhelynek viszont az a nagy előnye, hogy — ha igény és pénz van rá — könnyen lehet továbbépíteni. S a huzavona és bosszúságok után — amelyek egyben tanulsággal is szolgálhatnak — azt is érdemes meglátni, hogy mindenképpen volt egy nagy pozitívuma a piacrendezésnek: jó néhány kiskereskedő, iparos kényszerült arra, hogy szebb bódét építtessen, s ha azok a szövetkezetek, vállalatok, amelyek az új fedett pavilionsorban kapnak helyet, beköltözhettek, újabb elhanyagolt bódékat lehet megszüntetni.

A néprajz és a társtudományok

Szardán a Magyar Tudományos Akadémia néprajzi kutató csoportjában megkezdődött a magyar-szovjet történelmi vegyesbizottság néprajzi tagozatának háromnapos tudományos ülészaka. Ortutay Gyula akadémikus, a magyar tagozat elnöke megnyitotta szavazalban hangszólította: korunkban fokozódik a komplex kutatások jelentősége és szerepe. A tudomány fejlődését nagymértékben segítik a társtudományokban elért eredmények. A. A. Guber akadémikus, a Nemzetközi Történelmi Szövetség elnöke, a magyar-

Nővérek — otthon

Fehér, gyógyszereszagú, csendes-zárt világ az övék. Melegséggel, derűvel ők színezik. Nemes hivatás: farsztó hivatás. Erőt gyűjteni hozzá nap mint nap, csak nyugodt, kényelmes otthonban lehet. Sokuknak azonban az otthon nem jelenti a családot is. Helyette egy másfajta közösség nyújtja a felüdülést, szórakozást — és a gondot is.

Zöldbab az ablakban

Háromemeletes, modern épület a II. számú kórház mögött az egészségügyi dolgozók Március 8. Kollégiuma. A hatalmas üvegajtón belépő saját képmásával találja szemközt magát. A nagy tükrök már sejtetni engedi, hogy nők laknak itt. A modern bútorkkal berendezett társalgó most üres.

— Közös rendezvényeink színhelye és itt fogadhatják a lányok vendégeit — mondja dr. Szenohradzky Pálné, vagy ahogy kortársnői nevezik, Márta. Ő az önkormányzatú otthon kollégiumi bizottságának elnöke.

Bepillantunk a mosdókba, a mosásra kijelölt helyiségekbe, a kis konyhákba is. Az egyik étkező ablakában gondosan leköttött, zöldbab-bal telt üvegek.

— A kislánynak télen lesz az esküvője — adja okát csodálkozásomra Márta.

Benyitunk néhány szobába is. Egy szálloda is megirigyelhetné: mindegyik előtérben mosdó, szekrény, tükrök. Beljebb négy heverő, asztal, székek polcok babákkal, likőrös poharakkal, káppal, apró csecsebecsékkel.

Gyebrovsky Ilonát otthon találjuk. Közegellenőr a KÖJÁL-nál. A kollégiumban a subaszonyeg-készítés kiváló mesterének hírében áll. S hogy a mende-monda nem alaptalan, meggyőző róla. Mártával együtt ámulunk az aranyos napfelkeltét tártott csőrrel üdvözlő vörösfekete kakason.

Szállás vagy otthon?

A szomszédban Gyenes Erzsébet fogad bennünket. Barátnője, Manci nem. Ő alszik. Mi suttogunk. Erzi három éve lakik itt.

— Ezelőtt egy kis lyukban laktam a kórházban. Igaz, hogy csúnyább és egészség-telenebb körülmények között, de ott valahogy családiasabb volt.

— Talán, mert a szoba kisebb volt, kevesebben laktak együtt, és kevesebb emberhez kellett alkalmazkodni?

— Így van — vágja rá. Itt — bár kényelmesebben élünk, kevésbé érezzük, hogy

hazajöttünk. Ugyanazokkal az arcokkal találkozunk, mint a munkahelyen. — Barátnője van? — Hogyne. Ott alszik — mutat a másik ágyra. Szabadidejéről érdeklődöm. Sokat olvas, tévét néz, rádiót hallgat, néha moziba megy. Közös programokat nem igen szerveznek. A színházberlet számukra nem kifizetődő, három műszak mellett ilyesmire nem lehet befizetni.

— Meg félünk is az esti programoktól — néz egyet-értő pillantást várva a már ébredező Mancira.

Ezt a félelmet nem értem. Megmagyarázzák:

— Nemigen merünk este kint járni, egyesek megnesztelték, hogy erre sok lány lakik. Oly sötét, eldugott ez az utca, szóval értem.

Manci első kérdése ébredés után:

— Van már meleg víz? Már beadtattam, de mosni nem tudok. A mosás, tisztálkodás időpontját sajnos nem mi döntjük el.

— Nem akartak albérléthe menni?

— Egyszer két napig volt egy kirohanásom — mondja az élénk szemű szentesi lány, de aztán... Itt 180 forint az ellátási díj. Igaz, most rendezték a fizetésünket, 1700-at kapok, de elmegy az jobb helyre, mint az albérlé.

Rács és vendégfogadás

Aranyosi Beatrix, ahogy belépünk, a tojás nélküli rakottkrumpli receptjét hadar-

ja. Víkedélyű, bőbeszédű lány. A II. számú kórház gyógyszerteráiban dolgozik. Szovjet állampolgár, három éve lakik a kollégiumban.

— Nem érzi itt nagyon egyedül magát, mégiscsak távol a szülőktől?

— Gyakran meglátogatnak, egyébként pedig nagyoném Szegeden lakik. Ő a keresztfitam, mutat a mellette zizit majszólsó kislfiúra.

— Mi hiányzik a teljes nyugalomhoz, kényelemhez?

— Rács a földszinti ablakokra. Többnyire ápolónők vagyunk, földszinten lakunk — és nézzük a Kék fényt...

A közben megérkezett Nagy Gabriella, gyermekápolónő élénken helyesel. Őt is faggatom az itteni életéről.

— Aki itt lehúzott három évet, nem tud olyat mondani, ami nem dicséret — mondja.

De azért egy kérdés belőle is kikívánczik:

— Miért nem lehet vendégeket, közeli családtagokat, vagy akár vőlegényeket a szobában fogadni? 50—60 ember előtt beszélgetni azazal, akit oly ritkán látunk! A kislfiúnak sem szabadna bent lennie... Ezt megtiltani...!

Mondhatta volna, hogy szívtelenség. De ennyi szívesség mellett neki is keressie kellett ezt az egyet.

Chikán Ágnes

Csak szerdán és szombaton

Lázár Lajos (Tisza Lajos utca 24.), egy keddi napon felkereste a kerületi tanácsok vb lakás- és helyiséggazdálkodási osztályát lakása ügyében. Az ajtón megdöbbenve olvasta, hogy felfogadás csak szerdán és szombaton van. Meglepetése a következő napon még nagyobb volt, mert akkor festés miatt nem fogadták. Kérdése: ebben a nagyforgalmú hivatalban miért csak hetenként két napon van felfogadás? A festést miért nem felfogadási szünnapokra tették? S ha már festenek, miért nem írják ki napokkal előbb a hivatal ajtajára. Noha a festés azóta bizonyára befejeződött, a közérdekű kérdésekre választ kértünk a városi tanács vb igazgatósági osztályának helyettes vezetőjétől, dr. Tóth Lászlótól, akitől a következőket tudtuk meg. Kétsége-

len, hogy a lakáshivatal ügyfélforgalma igen nagy. Eppen ez indokolja a felfogadási napok csökkentését, mert amíg az érdeklődők kérdéseivel foglalkoznak, az érdemi munka végzése lehetetlen. A felfogadási napokon megjelenő ügyfelek több mint 90 százaléka arra kíváncsi, mikor kap lakást. Erre a gépi adatfeldolgozás eredményeként kifüggesztett névsor választ ad. A hivatalban dolgozók sem tudnak ennél bővebb felvilágosítást nyújtani. A felfogadási napok számának növelése nem segítené elő az ügyintézési határidők csökkentését.

A festéssel kapcsolatban azt a választ kaptuk, hogy azt az Ingatlankezelő Vállalat végze és határozza meg a munka elvégzésének idejét. Így a várható időpotról nem tudták értesíteni az ügyfeleket.

Ok: a csatornaépítés

Mácsai Lajosné (Gólya u. 20.), az utcában lakók panaszaát tolmácsolja levelében. A Gólya utca és a Rákóczi utca sarkán levő közkifolyó gyakran meghibásodik. Olvasónk kérdése, mi az oka ennek, és a javításra miért kell sokat várni?

A Szegedi Vízművek és Fürdő K Vállalat igazgatója, dr. Takács Antal válaszában elmondta, hogy a Gólya utcában épül a rókus-móra-városi főgyűjtő csatorna első szakasza. Jelenleg a csatorna építésekor felbontott útburkolatot, vízelvezető árkokat állítják helyre. A munkálatok közben az óvatosság ellenére is adódtak hibák. A Gólya utcában és

a Veresács utcában is a széles munkárok miatt több helyen megázult a talaj, eltört a vízelvezető, megrongálódtak a közkifolyók. Így a Mácsai Lajosné által említett közkifolyó is, amit ebben az évben több alkalommal is kijavítottak. A helyszíni vizsgálatok alapján legutóbb a vízelvezetés elégtelenségét állapították meg. A vízművek igazgatója ígéretet tett, hogy a Gólya és a Rákóczi utca sarkán levő kút vizének levezetését hamarosan megoldják. A csatornaépítés kivitelezői ugyanis a helyreállítási munkákat rövidesen elvégzik, és ezután biztosíthatják a víz szakszerű elvezetését.